

ת"פ 55620/12 - מדינת ישראל, רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד איתי אורן

בית משפט השלום באילת

ת"פ 55620-12-19 מדינת ישראל ואח' נ' אורן ואח' נ' איתי אורן
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שי ברגר	מואשימה	נגד	נאשם
1. מדינת ישראל			
2. רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע			

1. איתי אורן

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "חס"פ").

הרקע וטעוני הצדדים

2. כתוב האישום המתווך, אשר הוגש נגד המבוקש, מיחס לו עבירות של **איסור הכנסתה רכב**, לפי תקנה 5 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והנהגות), תשל"ט-1979 (להלן: "התקנות") וסעיף 57 לחוק גנים לאומיים שמורות טבע, אטרים לאומיים ואטריו הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"), **איסור הליכה**, לפי תקנה 10 לתקנות, סעיף 57(ב) לחוק וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), איסור פגעה בשמורת טבע, לפי תקנה 2 לתקנות, סעיף 57(ב) לחוק וסעיף 29 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתוב האישום, בזמןים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם רוכב ומדריך אפיו הרים אשר רכב במקומות שונים, בין היתר בתחום חבל אילות. במהלך שנות 2018 במועדים שחילם אינם ידועים למואשימה, תיעד או תועד הנאשם בסרטונים שונים, אשר הועלו לרשות חברותית, באירועי רכיבת אופניים, או ברכבות בהן נטל חלק ואשר התקיימו בשמורות טבע שונות שבחל זה. צפיה בסרטונים מעלה כי הנאשם רכב בשמורת הטבע: מסיב אילת, יוטבה וצוקי שירות ב-6 מקומות שונים (כמפורט בכתב האישום). בפועל רכב הנאשם באמצעות אפניהם מחוץ למקומות המיועדים לכך בשמורות הטבע, ובכך הכניס רכב לשמורת הטבע שלא למקום מסוינו לשם כך, הילך או נמצא מחוץ לשבילים המיועדים להולכי רגל, ביצע פעולות מהוות או עלולות להוות פגעה בשמורת טבע ללא היתר ופגע בצמח או דומם בתחום שמורות הטבע, ללא שהוא לו הימור למשון.

4. המבוקש, באמצעות בא כוחו, הגיע ביום 26.9.21 בקשה לפי סעיף 108 לחס"פ, במסגרתה ביקש להורות למשיבת העביר לידי המבוקש נתונים סטטיסטיים ביחס להגשת כתבי אישום במקרים דומים, זאת בכך לטעון טענת אכיפה ברורנית.
5. במסגרת הדיון שהתקיים בבקשתה ביום 5.10.21, דיק ב"כ המבוקש את בקשתו וצין כי ברצונו לקבל כתבי אישום שהוגשו על ידי המשיבה, בעבירה הספציפית בה הואשם המבוקש.
6. ב"כ המשיבה צין בדיון כי ניתן להראות לבית המשפט כתבי אישום שהוגשו במקרים דומים, אם כי לא בהכרח בעבירה בה הואשם הנאשם, אלא ביחס לכתבי אישום שהוגשו בעקבות מידע שהגיע מהרשות החברתיות.
7. אשר על כן, הורה בית המשפט לב"כ המשיבה להגיש תוך 60 ימים לפחות 5 דוגמאות של כתבי אישום שהוגשו מידע שהושג באמצעות הרשות החברתיות, ככלא אחר מכן יהיה רשאי ב"כ המבוקש להגיש תגובתו בכתב.
8. ביום 16.12.21 הגיע המשיבה 6 כתבי אישום שהוגשו לבתי המשפט הרלוונטיים, המתבססים על תיקי חקירה שנפתחו על ידי המאשינה ברוחבי הארץ בהמשך מידע שהגיע לגורם חקירה מהרשות החברתיות השונות.
9. ביום 4.1.22, הגיע ב"כ המבוקש את תגובתו, ובזה טען כי משהמשיבה לא מצאה ולן עבירה אחת הכרוכה בטיפול באופנים, חרף הקלות באיתור פרסומיים הכרוכים ברכיבה על אופנים בשמורות טבע, מיעוט המשאים הנדרשים לחקירה כאמור ולצד האינטראס הציבורי הנמוך במצבו הדין עם רוכבי האופנים, ועל כן עומד על טיעונו.

דיון והכרעה

10. בбег"ץ 4922/19 אפרים נווה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 9.12.19, נקבע כי הרף קיבלת מידע הוא נמור מזה הנדרש לשם בסיס טענת אכיפה ברורנית:

"טיבו של הנטול הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתרת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הברורנית"

11. לצד זאת, יש להציג כי באותו עניין נקבע שעיל המבוקש לעמוד בנטול הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע בלי שהմבוקש עמד בנטול זה:

"הנトル הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלתה טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את הייצירות, באופן שהליכי ה גילוי והעינוי ישמשו בסיס להנחה התשתית הראייתית הראשונית בבחינת 'נעשה ונשמע' - נקבע את המידע והמסמכים מתוך תקוות כי מהם תצמץ התשתית הנדרשת להגנה מן הצד... מכאן, שאין להורות לتبיעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ" ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה יעשה רק לאחר שה הנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

12. לאור האמור לעיל, הרי שהנトル להנחה התשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בגין המדיניות האכיפה מוטל על כתפי המבוקש, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה בררנית כדי להצדיק מתן הוראה לتبיעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ".

13. בעניינו, מטעם המשיבה הוגשו שיש דוגמאות לכתיyi אישום המתבססים על תיקי חקירה שנפתחו על ידי המשימה ברחבי הארץ בהמשך מידע שהגיע לגורמי חקירה מהרטשות החברתיות השונות. כתבי האישום אלה מחזקים את טענת המשיבה כי המבוקש במקרה זה לא הופלה לרעה, ומדובר על הפעלת שיקול דעת סביר.

14. כאמור, לטענת ב"כ המבוקש, לא נמצא מקרה של הגשת כתוב אישום על ידי המשימה בעבירות זהות לעבירות בגין הנאשם, אלא ביחס לכתיyi אישום הכללים עבירות שונות בעקבות מידע שהגיע מהרטשות החברתיות.

15. ביסוס הטענה על העובדה שלא הוגשו מטעם המשימה דוגמאות לכתיyi אישום הכללים עבירות זהות אשר הוגשו בעקבות מידע שהגיע מהרטשות החברתיות, אינם מספיק, שכן עובדה זו אינה מעידה, כשלעצמה, על חשד ראשון למדיניות זדונית מסוימת מצד המשيبة, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכואורה ראשון לאכיפה בררנית. כל מקרה ומקרה מתאפשר בסיטובתו, ואין בטיעון ב"כ המבוקש משום הרמת הנトル הראשוני הנדרש.

16. אשר על כן, הריני לקבוע כי המבוקש לא עמד בדרישת הנトル הראשוני לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים מכוח סעיף 108 לחסד"פ".

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, לאחר שיעינתי בבקשת ובתגובה שהובאו לפני, עברתי על הדוגמאות שהוגשו על ידי המשيبة ובחןתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המציאות תשליך עותק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.